

ትንቢተ ዘካርያስ

መግቢያ

ታሪካዊ ዳራው

ዘካርያስ የትንቢት አገልግሎት የሰጠው ከምርኮ ዘመን በኋላ ሲሆን፤ አይሁድ ከባቢሎን ምርኮ በተመለሱበት ጊዜ ነበር፤ ዝርዝር ታሪኩን በሚገባ ለመረዳት ከትንቢተ ሐጌ መግቢያ ላይ “ታሪካዊ ዳራው” የሚለውን ይመ::

ጸሓፊውና የጽሑፉ ወጥነት

ኢርምያስ (1+1) እና ሕዝቅኤል (1+3) ነቢይ ብቻ ሳይሆኑ ካህንም እንደ ነበሩ ሁሉ፤ ዘካርያስም ነቢይና ካህን ነበር (1+1):: ዘካርያስ የተወለደው በባቢሎን ሲሆን፤ በዘፋብልና በኢያሱ መሪነት በ538 ዓ.ቅ.ክ ወደ ይሁዳ ከተመለሱት ሰዎች መካከል አንዱ ነበር:: በነህ 12+4 ላይ አያቱ አዶ ከምርኮ ከተመለሱት ሰዎች ዝርዝር ውስጥ ተጠቅሶአል:: በኋላም ኢየሁዳም ሊቀ ካህን በነበረበት ጊዜ፤ ዘካርያስ ከካህናት ወገን ለነበሩት አለቃ በመሆን (ነህ 12+10-16) አዶን ተከቶአል (1+1 :7)፤ ዘካርያስ የአያቱን ቦታ ሊይዝ የቻለው አባትየው (በራክዩ፤ 1+1 :7) በወጣትነቱ ስለ ሞተ ነው የሚል ግምት አለ::

ዘካርያስ የነበረው ሐጌ በነበረበት ዘመን ነው (ዕዝ 5+1፤ 6+14)፤ ነገር ግን ከኢርሱም በኋላ ለብዙ ጊዜ አገልግሎት (1+1 እና 7+1 ከሐጌ 1+1 ጋር ያነጻጽሩ፤ ነህ 12+1-16 ማብ ይመ):: በወጣትነት ዕድሜው አገልግሎት በመጀመሩ (2+4 ይመ)፤ እስከ ቀዳማዊ አርጤክስስ ዘመን መንግሥት (465-424 ዓ.ቅ.ክ) ድረስ ቄዶቶ ሊያገለግል ችሎአል::

በስሙ የተጠራውን ይህን መጽሐፍ ዘካርያስ ሙሉ በሙሉ ሳይጽፍ አይቀርም:: አንዳንድ ምሁራን ከም 1-8 ያለውን ክፍል የጻፈው ጸሓፊ ከም9-14 ያለውን ክፍሉ እንደሚለይ በመግለጽ የተጻፈበትን ስልትና የቅንብር ይዘቱን፤ እንዲሁም ታሪካዊ ሁነቶችንና የዘመን አወጣጠር በማስረጃነት ያቀርባሉ:: ዘካርያስ የመጽሐፉ ጸሓፊ አለመሆኑን ለመግለጽ የቀረበው ይህ ተቃውሞ አጥጋቢ አይደለም፤ የመጽሐፉንም ወጥነት አጠራጣሪ ሊያድርግ አይችልም::

የተጻፈበት ጊዜ

የዘካርያስ መልእክት የተጻፈበት ጊዜ ከሐጌና ከሌሎች ታሪካዊ ድርጊቶች ጋር የተያያዘ ነው:: ከዚህ በታች እንደተመለከተው፡

- 1) የመጀመሪያው የሐጌ መልእክት (ሐጌ 1+1፤ ዕዝ 5+1)፤ በ520 ዓ.ቅ.ክ
- 2) የቤተ መቅደሱ እንደ ገና መሠራት መጀመር (ሐጌ 1+12-15፤ ዕዝ 5+2)፤ በ520 ዓ.ቅ.ክ
 - የቤተ መቅደሱ ሥራ መስተጓጉል (ዕዝ 4+1-5)፤ ከ536-530 ዓ.ቅ.ክ
 - የሥራው ፈጽሞ መቆም (ሐጌ 2+1-9)፤ ከ530-520 ዓ.ቅ.ክ
- 3) ሁለተኛው የሐጌ መልእክት (ሐጌ 2+1-9)፤ በ520 ዓ.ቅ.ክ
- 4) የዘካርያስ ስብከት መጀመሪያ (1+1-6)፤ በ520 ዓ.ቅ.ክ
- 5) ሦስተኛው የሐጌ መልእክት (ሐጌ 2+10-19)፤ በ520 ዓ.ቅ.ክ
- 6) አራተኛው የሐጌ መልእክት (ሐጌ 2+20-23)፤ በ520 ዓ.ቅ.ክ
- 7) የቤተ መቅደሱ እንደ ገና መሠራት እስመልክቶ የተንተናይ ደብዳቤ ለዳርዮስ (ዕዝ 5+3-6+14) 519-ከ518 ዓ.ቅ.ክ
 - ቤተ መቅደሱ እንደ ገና መሠራት በመጀመሩና በተንተናይ መምጣት መካከል የጊዜ ክፍተት አለ::
- 8) የዘካርያስ ስምንቱ ራእዮች (ም 1+7-6+8)፤ በ519 ዓ.ቅ.ክ
- 9) ኢያሱ አክሊል መድፋቱ (ም 6+9-15)፤ በ519 ዓ.ቅ.ክ
- 10) የንስሐ ጥሪና የበረከት ተስፋ (ም 7-8)፤ በ518 ዓ.ቅ.ክ
- 11) የቤተ መቅደሱ መመሪያ (ዕዝ 6+15-18)፤ በ516 ዓ.ቅ.ክ
- 12) የዘካርያስ የመጨረሻ ትንቢት (ም 9-14)፤ ከ480 ዓ.ቅ.ክ በኋላ

የተጻፈበት ምክንያትና ዐላማው

ትንቢተ ዘካርያስ የተጻፈበት ምክንያት ከትንቢተ ሐጌ ጋር ይመሳሰላል (ከሐጌ ታሪካዊ ዳራ “የተጻፈበት ጊዜ” የሚለውን ይመ):: ዘካርያስና ሐጌ መንፈሳዊ ተሐድሶ እንዲመጣ የሚፈልጉ ቢሆንም የሁለቱም ነቢያት ዋና ዐላማ የይሁዳን ሕዝብ መገሰጸፍና የጀመሩትን የቤተ መቅደሱን ሥራ እንዲጨርሱ ማድፋፈር ነበር (4+8-10 ፣ ሐጌ 1+2)፤ እንዲሁም በ1+7-6+8 ላይ የተጠቀሱት የሳምንቱ የሌሊት ራእዮች ዐላማ ምን እንደ ሆነ፤ በ1+3:5-6 ላይ ተገልጾአል:: እግዚአብሔርም ይሁዳ ወደ እርሱ ብትመለስ ወደ እርሷ እንደሚመለስ ተናግሮአል፤ የተናገረውም ቃል ሁሉጊዜ ይፈጸማል::

ትምህርተ መለኮታዊ አስተምህሮው

የመጽሐፉ ትምህርተ መለኮታዊ አስተምህሮ፤ መሲሐዊ እንዲሁም አብቀለምሲሳዊና ሥነ ፍጻሜ ያዊ ከሆነ ዐቢይ ሐሳብ ጋር የተያያዘ ነው:: ዘካርያስ ስለ መሲሐ ሁኔታ በሚገልጽበት ጊዜ፤ ክርስቶስ

ትሑት ሆኖ እንደሚመጣ (6+12)፤ ሰው መሆኑን (6+12፤ 13+7)፤ እንደሚኖርና በሰላላ ብር እንደ ሚሸጥ (11+12-13)፤ እንደሚሰቀል (13+7)፤ ክህነቱን (6+13)፤ ንጉሥነቱን (6+13፤ 9+9፤ 14+9፤16)፤ በክብር እንደሚመጣ (14+4)፤ የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ እንደሚሠራ (6+12-13)፤ የአገዛዙ ሁኔታ ምን እንደሚመስል (9+10፤ 14)፤ ዘላቂ ሰላምንና ብልጽግናን (3+10፤ 9+9-10) እንደሚያመጣ አስ ቀድሞ ተናግሮአል። እነዚህ መሰሉትን የሚያመለክቱ ምንባቦች ኢየሱስ በሉቃስ 24+25-27:44 ላይ ስተ ናገረው ነገር የበለጠ ትርጉም ይሰጡታል።

አቡቀለምሲሳዊና ሥነ ጽሑፋዊ ይዘቱን በሚመለከት ያለውን ሁኔታ ሲገልጽ አዮሩሳሌም እንደም ትከብብ (12+1-3፤ 14+1-2)፤ በመጀመሪያ የይሁዳ ጠላቶች ድል እንደሚያደርጉ (14+2)፤ እግዚአብሔር ስለ አዮሩሳሌም እንደሚዋጋ (14+3-4)፤ በሕዝብ ላይ ፍርድ እንደሚሆን (12+9፤ 14+3)፤ የይሁዳ መራት አቀማመጥ እንደሚለወጥ (14+4-5)፤ በመሰሉ ዘመን መንግሥት የዳስ በዓሏ እንደሚገበር (14+16-19)፤ አዮሩሳሌምና ሕዝቧ በመጨረሻ እንደሚቀደሱ (14+20-21) ዘካርያስ ትንቢት ተናግሮአል።

“እግዚአብሔር ያስታውሳል” የሚል ትርጉም ያለው የነቢዩ ስምም ትምህርተ መለኮታዊ ይዘት አለው። “እግዚአብሔር” የሚለው የአምላክ የገልጻ የቃል ኪዳን ስሙ ነው፤ ይህም እግዚአብሔር ለሰጠው ተስፋ ታማኝነቱን የሚገልጽ ዘላለማዊ ምስክር ነው (የዘፀ 3+14 ማብ ይመ)። እግዚአብሔር የኪዳንን ተስፋ ያስታውሳል፤ ይፈጽመውም ዘንድ ይተጋል። በዘካርያስ መጽሐፍ ውስጥ እስራኤላውያን የባቢሎን ግዛቶች ከመሆን ነጻ እንደሚወጡ፤ መንግሥታቸው እንደሚመሠረትና አገልግሎት የሚሰጥ ቤተ መቅደስ እንደሚኖራቸው፤ እግዚአብሔር የሰጠው ተስፋ፤ በመሰሉ የሚሆነው ድነትና መታነጽ ምን እንደሚመስል ተብራርቶአል።

በአጠቃላይ መጽሐፍ ቀድሞም ሆነ ዛሬ፤ ወደፊትም እግዚአብሔር በታሪክ ውስጥ በሕዝብና በመንግሥታት ላይ ሉዓላዊ እንደ ሆነ የሚያመለክት ነው።

ሥነ ጽሑፋዊ ቅርጽና መሪ ሐሳብ

ይህ መጽሐፍ ለንስሐ የሚጋብዝ ልመናን (1+2-6)፤ ትንቢታዊ ራእዮችን (1+7-6+8)፤ የፍርድና የድነት ንግሮችን አካቶ የያዘ ነው (ም 9-14)። በ1+7-6+8 ላይ የተጠቀሱት ትንቢታዊ ራእዮች አቡቀ ለምሲሳዊ ጽሑፎች ሲሆኑ፤ ለእግዚአብሔር ሕዝብ መጽናናትን የሚሰጡ ጽሑፎች ናቸው። አቡቀለምሲ ሳዊው ክፍል በም 9-14 ከተጠቀሰው የድነት ቃል ጋር አብሮ ሲነበብ፤ የመጽሐፍ ዋና ሐሳብ በማ ጽናናት ላይ ያተኮረ እንደ ሆነ መረዳት ይቻላል፤ ይህም የእግዚአብሔር ሕዝብ ወደ ፊት ታላቅ ክብር የሚጠብቀው በመሆኑ ነው።

በመሠረቱ መጽናናትና ማበረታታት የመጽሐፍ ዐቢይ ሐሳብ ነው፤ የመጀመሪያው ማበረታ ትትም እንደ ገና እየተሠራ ያለውን ቤተ መቅደስ በሚያጠናቅቁበት ሁኔታ ላይ ያተኮረ ነው። ይህንም ከግብ ለማድረስና ለማጠናቀቅ የተለያዩ ስልቶች ተግባር ላይ ውለዋል፤ ይህም የመሪ ሐሳቡ አካል ነበር፤ ለምሳሌ የእግዚአብሔር አገዛዝ በመጨረሻ ሙሉ በሙሉ በምድር ላይ ይሰፍን ዘንድ መሰሉ ሲመጣ ታላቅ ጭንቀት እንደሚሆንና መንግሥቱን የሚቃወሙትንም ሁሉ እንደሚያስወግድ በአፅንዖት ይገልጻል።

አስተዋፅዖ

ክፍል 1 (ም 1-8)

1. መግቢያ (1+1-6)
 - ሀ. የተጻፈበት ጊዜና የጽሑፊው ስም (1+1)
 - ለ. የንስሐ ጥሪ (1+2-6)
2. በሌሊት የታዩ ስምንት ተከታታይ ራእዮች (1+7-6+8)
 - ሀ. በፈረስ ተቀምጦ በባርሰነት ዛፎች መካከል የቆመው ሰው (1+7-17)
 - ለ. አራት ቀንዶችና አራት ጠራቢዎች (1+18-21)
 - ሐ. የመለኪያ ገመድ የያዘ ሰው (ም 2)
 - መ. ለሊቀ ካህኑ የተሰጠው ንጹህ ልብስ (ም 3)
 - ሠ. የወርቁ መቅረዝና ሁለቱ የወይራ ዛፎች (ም 4)
 - ረ. በራሪው የመጽሐፍ ጥቅልል (5+1-4)
 - ሰ. በእፍ መስፈሪያ ውስጥ የተቀመጠችው አንዲት ሴት (5+5-11)
 - ሸ. አራቱ ሠረገሎች (6+1-8)
3. በሊቀ ካህኑ በኢየሱስ ላይ የተጫነው የመታሰቢያ አክሊል (6+9-15)
4. ትክክለኛ ያልሆነ ጾም፤ ስለ ወደፊቱ የተሰጠ ተስፋ (ም 7-8)
 - ሀ. ከቤቴል ተወክለው የመጡ ሰዎች ያቀረቡት ጥያቄ (7+1-3)
 - ለ. የጌታ ተግሣጽ (7+4-7)
 - ሐ. ንስሐ እንዲገቡ የተሰጠ ትእዛዝ (7+8-14)
 - መ. ከእግዚአብሔር ሞገስ የተነሣ የእስራኤል ተሐድሶ (8+1-17)
 - ሠ. በመንግሥቱ ውስጥ የሚሆነው ደስታና የአይሁድ ሞገስ ማግኘት (8+18-23)

ክፍል 2 (ም 9-14)

5. ሁለት ትንቢታዊ ንግሮች:- የመሲሐ መምጣትና የእግዚአብሔር መንግሥት በሚገባ መታወቅ፤ (ም 9-14)
- ሀ. የመጀመሪያው ንግር:- የመሲሐ መምጣትና ተቀባይነት ማጣት (ም 9-11)
 - 1. መሲሐ የሆነው ንጉሥ እንደሚመጣ (ም 9-10)
 - 2. እረኛውና ንጉሡ መሲሐ ተቀባይነት ማጣቱ (ም 11)
 - ለ. ሁለተኛው ንግር:- የመሲሐ መምጣትና ተቀባይነት ማግኘት (ም 12-14)
 - 1. የእስራኤል ነጻ መውጣትና መለወጥ (ም 12-13)
 - 2. የመሲሐ መምጣትና መንግሥቱ (ም 14)

ሕዝቡ ወደ አገዛዥነት እንዲመለስ የቀረበ ጥሪ

1 ዳርዮስ በነገሠ በሁለተኛው ዓመት በሰ 1 ምንተኛው ወር የአገዛዥነት ቃል ወደ አደ ልጅ ወደ በራክዩ ልጅ ወደ ነቢዩ ከካርያስ እንዲህ ሲል መጣ።

2 "አገዛዥነት በአባቶቻችሁ ላይ እጅግ ተቈጥቶ ነበር፤ ንስሐህ ለሕዝቡ ንገር፤ አገዛዥነት ጸባእት እንደህ ይላል፤ ወደ እኔ ተመለሱ፤ ይላል አገዛዥነት ጸባእት፤ 'እኔም ወደ እናንተ አመለሳለሁ፤' ይላል አገዛዥነት ጸባእት፤ የቀደሙት ነቢዮች፤ 'አገዛዥነት ጸባእት፤ 'ከከፋ መንገዳችሁ ሆኖ ከከፋ ሥራችሁ ተመለሱ፤' ይላል፤ በማለት ለአባቶቻችሁ ሰብከው ነበር፤ እነርሱ ግን አልበሙም፤ እኔንም አላደረጉም፤ እንደ እነርሱ አትሁኑ፤ ይላል አገዛዥነት ሆኖ፤ 'አባቶቻችሁ አሁን የት አሉ? ነቢዮችህ ለዘላለም በሕይወት ይኖራሉን? ላባሪያዎቹ ለእነዚያት ያዘዘኋችው ቃልና ሥርዐት በአባቶቻችሁ ላይ አልደረሰምን?

"እነርሱም ንስሐ ነበተው፤ እንዲህ አሉ፤ 'አገዛዥነት ጸባእት በወሰነው መሠረት፤ ለሥራችንና ለመንገዳችን የሚገባውን አድርጎናል።"

በባርሰነት ዛፍች መካከል የቆሙው ሰው

2 ዳርዮስ በነገሠ በሁለተኛው ዓመት፤ ሳባጥ በሚባለው በዐሥራ አንደኛው ወር በሃዩ አራተኛው ቀን፤ የአገዛዥነት ቃል

1:1 ተፋገዝ 4:241
5:116+151
7:121+174+23+351
A:ቃ11451
1:2 2ዜና36+16
1:3 ሊዮ22+231
1:23+7:የቃ4+8
1:4 2ንገ17+131
2ዜና124+1936+1
151+መገ78+8+106+
61ሊር6+17+231
23+221ሐገ20+181
33+41ዘካ7+7
1:6 ዘጸ28+21
ሊ44+261
ር121+14-171
23+2039+161
444+17ሐፀ2+171
479+121ሆ105+9
1:7 ተ+1

1:8 ከካ6+2-7፤
ራጌ6+4
1:9 477+161
ከጸ4+14-515+5
1:10 ከካ6+5-8
1:11 ከዩ16+7፤
ሊ414+7
1:12 2ዜና36+21፤
መገ6+340+11፤
ሊር40+51479+2
1:13 ሊዮ15+111
ሊ435+41ዘካ4+1
1:14 ሊጸ26+11፤
ሊጸ2+18

ወደ አደ ልጅ ወደ በራክዩ ልጅ ወደ ነቢዩ ከካርያስ እንዲህ ሲል መጣ።

3 "የምሽት ራእይ አየሁ፤ እዚያም በራቴ አንድ ሰው በመጋ ፈረሰ ላይ ተቀምጦ አልፎ እርሱም በሽለቆ ውስጥ በባርሰነት ዛፍች መካከልም ቆሞ ነበር፤ ከሰባት ኋላውም መጋ፤ ሐመርና አገባባይ ፈረሰች ነበር።

4 እኔም፤ "ጌታዬ ሆይ፤ እነዚህ ምንድን ናቸው?" አሁ።

5 ከእኔ ጋር ይነጋገር የነበረው መልአክም፤ "እነዚህ ምን እንደ ሆኑ አላደሃለሁ" አለኝ።

6 "እነዚያም በባርሰነት ዛፍች መካከል የቆመው ሰው፤ "እነዚህ በምድር ሁሉ እንዲመለሱ፤ አገዛዥነት የሰጣቸው ናቸው" ሲል መለሰ። "እነርሱም በባርሰነት ዛፍች መካከል ቆሞ ለነበረው የአገዛዥነት መልአክ፤ "በምድር ሁሉ ተመላለሽን፤ መላዋ ምድርም ዐርፋ በሰላም ተቀምጣለች" ብለው መለሱለት።

7 "እነዚያም የአገዛዥነት መልአክ፤ "አገዛዥነት ጸባእት ሆይ፤ በእነዚህ ሰባ ዓመታት ውስጥ የተቈጣዘሃችውን ኢየሩሳሌምን ያደሁዳን ከተሞች የማትምራቸው እስከ መቼ ነው?" አለ። 8 "አገዛዥነት ጸባእት ከእኔ ጋር ይነጋገር ለነበረው መልአክ ደስ በሚያሰኝና በሚያጽናኛ ቃል መለሰለት።

9 "እነዚያም ከእኔ ጋር ይነጋገር የነበረው መልአክ እንዲህ አለኝ፤ "ይህን ቃል ተናገር፤ አገዛዥነት ጸባእት እንዲህ ይላል፤ 'ሰለ ጽዮንና ሰለ ኢየሩሳሌም እጅግ ቀንቻ

1:1 በሁለተኛው ዓመት በሰምንተኛው ወር፤ በ520 ዓ.ቅ.ክ ከተቆየት እስከ ገዳ ያለውን ጊዜ የሚያመለክት ነው። ሐኒያን ዳርዮስ በነገሠ በሁለተኛው ዓመት፤ ነበረሱት-ኛው ወር፤ በመጀመሪያው ቀን ግለትም ነሐሴ 29 ቀን 520 ዓ.ቅ.ክ (ሐኒ 1:1) የነበረውን አገልግሎት ጀመረ። የአገዛዥነት ቃል የትንታኔ ሆኖ ቃል መገለጥ የሚያመለክት የተለወጠ ሐረር ነው (ዓፀ11:21፤ ሊር11:21 ሕዝብ፤ 31ሆሊ፤ 11ሆሊ፤ 11፤ ሮፍ11:13፤ 11፤ ሚክ11:1፤ ሰላር11:1 ፈገገ፤ 11፤ ሚጸ11:1፤ ይመሰገንዳሁም የ6፤ 9፤ ግን ይሁም፤ ለዳ፤ ቀን7፤ ህገ 5:11፤ 14፤ 15፤ 12፤ 4:16 ይሁም፤ እንዲሁም ከመገገያው "አራው" የሚለው ይሁም፤ ነቢዩ የአገዛዥነት አድራሻውን በራሱ በአገዛዥነት የተጠራ ግለት ነው የዘመነ፤ 1:2 ግን ይሁም።

1:2 በአባቶቻችሁ ላይ እጅግ ተቈጥቶ ነበር፤ ከባቢሎን ጦር በፊት የነበሩት የአይሁድ አባቶች፤ ኪዳን በማፍረስ እንደ አገዛዥነት ሰለ በደሉ አገዛዥነት ለቀጣዮቹ፤ ከዚህም የተነሣ በ586 ዓ.ቅ.ክ ላይ አየሩሳሌም ተደመሰሰች፤ ሕዝቡም ወደ ባቢሎን ተወሰኑ፤ አገዛዥነት የሚቀጣ መሆኑን መካከል ሁለንተናዊ ግንኙነት ያለው አምላክ መሆኑን መካከል ነው።

1:3 'ወደ እኔ ተመለሱ...' 'እኔም ወደ እናንተ እመለሳለሁ' ከ7:13 ጋር ያገጽጽ። በከካርያስ ዘመን የነበሩ ሰዎች አባቶቻችሁ የሌዳ-በትን ክፉ መንገድ በመተው (ቀጥ) ወደ እገዛ አብሐር ለመለሱ፤ አገዛዥነት ወደ እነርሱ መመለሱ፤ በርግ ግም ፈንታ በረከትን ያልሰላችሁ ቀን 16፤ ሊር18:7-10 ይሁም።

1:4 የቀደሙት ነቢዮች እንደ አላደያስ (ሊገ 45:22 ይሁም) እንደ ሐርዮዳዩ (ሊር18:11 ይሁም) ለተቀረጹ (ሕዝ 33:11 ይሁም) ያሉትን ነው። እንዲሁም ገንገገ፤ ሊር25:4-5 35:15 ይሁም።

1:5 ለዘላለም በሕይወት ይኖራሉን? አይኖሩም፤ በእነርሱ የተነሳረው የአገዛዥነት ቃል ግን እስኪፈጸም ድረስ ይኖራል (ቀጥ6 ይሁም)።

1:6 ያዘዘኋችው ቃልና... በአባቶቻችሁ ላይ አልደረሰምን? ከእሳ 40፤ 8-15፤ 10-11 ጋር ያገጽጽ። "አልደረሰምን" የሚለው ግን ዘይሊያዩ አገላለጽ በተመለከተ በዘጸ28:15፤ 45 ይሁም። ለባሪያዎቹ ለነቢያት 2ንገ9፤ 7፤ 17፤ 13፤ 23፤ 21፤ 10፤ 24፤ 2፤

1:8 ከካ6+2-7፤
ራጌ6+4
1:9 477+161
ከጸ4+14-515+5
1:10 ከካ6+5-8
1:11 ከዩ16+7፤
ሊ414+7
1:12 2ዜና36+21፤
መገ6+340+11፤
ሊር40+51479+2
1:13 ሊዮ15+111
ሊ435+41ዘካ4+1
1:14 ሊጸ26+11፤
ሊጸ2+18

8ገ9፤ 11፤ ሊር7፤ 25 እና ግን ይመጡ፤ 4፤ ሕዝ38፤ 17፤ 18፤ 9፤ 6፤ 10፤ አጥ3፤ ይሁም። ንስሐ ንገተው፤ ከምርኮ በፊት በነበሩት አባቶች ላይ፤ በምርኮ ውስጥ ደግሞ በልጆቻችሁ ላይና ከምርኮ በኋላም በነበሩት ግለት ምንምንም ማመለኮ ገልጽ ነው ከሰጠ 9፤ 10፤ 1-17፤ ከ8፤ 9፤ 1-19 ጋር ያገጽጽ።

1:7-17 የክርያስ የመጀመሪያው ራእይ ነው። የአገዛዥነት ጸባእት የኪዳን ሕዝብ በመከራ ወስጥ ላሉ ጠቀቻቸው ቢሆን ቻቸውም፤ የአገዛዥነት ለሕዝቡ የሚተና በመሆኑ (የዘገ 20፤ 5 ግን ይሁም) ሕዝቡን ከተማቸውንና ቤተ-መቅደሱን መልሶ ያድላል። በዚህ የመጀመሪያው ራእይ ወስጥ ያሉት ምሳሌያዊ ገለጻዎች በሰምንተኛውና በመጨረሻው ራእይ ወስጥም ተገቢና ቀጥታ 6፤ 1-8።

1:7 ሳባጥ... በሃዩ አራተኛው ቀን፤ የካቲት 15 ቀን 519 ዓ.ቅ.ክ ላይ ነው። ይህም በቀጥ ላይ ከተጠቀሰው ቀን ሦስት ጋር በላይ ነው።

1:8 በምሽት፤ ከካርያስ ስምንትንም ራእዮች ያየው በአንዲት ምሽት ነበር 1፤ 7፤ 6፤ 8። ከእነዚያ ሕልም አይደለም 4፤ ይሁም። ለከካርያስ ራእይ የተሰጠው ስለነገሩት ሙሉ ለሙሉ ነቅቶ ሳለ ነው። አገድ ለው... ላይ ተቀምጠው የአገዛዥነት መልአክ ነው ቀጥ11። በቀ፡9፤ 13-14፤ 19፤ 23፤ 314፤ 14-515፤ 5፤ 10፤ 6፤ 4-5 ላይ ከተጠቀሰውና ራእዩን ከሚተርጎሙት መልአክ ይለያል። ፈረሰች የተላኩት መልአክት ሊሆኑ ይችላሉ ቀጥ10።

1:11 የአገዛዥነት መልአክ፤ የከፍ16፤ ግን ይሁም። ዐርፋ፤ ከ6፤ 8 ጋር ያገጽጽ። የፋርስ መንግሥት በሰላም የሚኖርበት ጊዜ ከሆንንም ቀጥ15፤ በይሁዳ ያሉት አይሁድ ግን በዘራ መንግሥት ተጸእኖ ሥር ነበሩ ቀጥ12።

1:12 ሰባ ዓመታት፤ 7፤ 5 እና ግን ይሁም። ሊር25፤ 11-12 እና ግን ይሁም። 29፤ 10 ይሁም። ከ2ዜና36፤ 21፤ 10፤ 11፤ 1፤ 14፤ 79፤ 2 ጋር ያገጽጽ።

1:13 በሚጽፍ ቃል፤ ከቀጥ14-17 ያሉትን ያመለክታል። 1፤ 14፤ ቀንቻለሁ፤ 8፤ ይሁም። አገዛዥነት ለይሁዳ ያለውን ፍቅር የሚያሳይ ነው። የዘገ20፤ 5 ግን ይሁም። ከያዕ4፤ 4 ጋር ያገጽጽ። ዋና ሐሰትም በይሁዳ ላይ የተፈጸመውን ሙሙስ እገዛ አብሐር ይበቀላል የሚል ነው (ቀጥ15)።

ሌሁ፤ ሆኖም አለ በሚሉ አካላት ላይ ማን በሞት ተቆጥቻለሁ፤ በመጠኑ ተቆጥቼ ሳለሁ፤ እነርሱ ግን ጥፋቱ እንዲሰበ አደረጉ።፣

16^ላ ስለዚህ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘በምሕረት ወደ ኢየሩሳሌም እመለሳለሁ፤ በዚያም ቤቱ እንደ ገና ይሠራል፤ መለኪያ ገመድም በኢየሩሳሌም ላይ ይዘረጋል’ ይላል እግዚአብሔር ጸባላት።

17^ላ “ቀጥሎም እንዲህ እያህ ሰበክ፤ እግዚአብሔር ጸባላት እንዲህ ይላል፤ ‘ከተ ሞቼ እንደ ገና ብልጽግና ይትረፈረፍባቸዋል፤ እግዚአብሔርም እንደ ገና ጽዮንን ያጽናናል፤ ኢየሩሳሌምም ይመርጣል።።።”

አራቱ ቀንዶችና አራቱ የእጅ ሙያተኞች 18^ላ በዚያም ወደ ላይ ተመለከትህ፤ ከሌቴም አራት ቀንዶችን አየሁ፤ 19^ላ ከእኔ ጋር ይነጋገር የነበረውንም መልእክት “እነዚህ ምንድን ናቸው?” አሉት።

እርሱም፤ “እነዚህ ይሁዳን፤ እስራኤልንና ኢየሩሳሌምን የበታተኑ ቀንዶች ናቸው” አለች።

20^ላ በዚያም እግዚአብሔር አራት የእጅ ሙያተኞችን አሳየች። 21^ላ እኔም፤ “እነዚህስ ምን ሊያደርጉ መጡ?” አሉ።

እርሱም፤ “እነዚህ ቀንዶች ማንም ራሱን ቀና ማድረግ እንዳይችሉ ይሁዳን የበታተኑ ናቸው፤ እነዚህ የእጅ ሙያተኞች ግን የመጡት እነርሱን ሊያሰደንግሟቸው፤ ሕዝቡን ለመበታተን በይሁዳ ምድር ላይ ቀንዳቸውን ያነሡትን የእነዚህን የአሕዛብ ቀንዶች ሰብሮ ለመጣል ነው” አለች።

የመለኪያ ገመድ የያዘ ሰው

2^ደ ግጥም ወደ ላይ ተመለከትህ፤ እነሆ፤ በሌቴ የመለኪያ ገመድ የያዘ ሰውም በሌቴ አየሁ፤ 2^ኛ እኔም፤ “የት ልትሄድ ነው?”

1+15 2ደ528+91
መዘ1+181
ላላ 14+11
40+11548-10161+4
1+16 ዕዝ1+11
ሊዮ38+51
ዘገ21-218+3
1+17 ዕዝ9+91
መዘ51+181ላ
14+1140+11548-
10161+4
1+19 ላዎ6+13
1+21 1922+111
መዘ7544+101ላ
54+16-171 ዘገ12+9
2+2 ሕዝ40+31
ዘዘ1+1616-211+15
2+4 ላላ49+201
ሊር30+19333+221
ሕዝ38+11ዘዘ1+11
2+5 መዘ66+51
85+91125+21
ላላ10+17111+101
24+23126+11
ሕዝ 38+141
42+201
ራእ21+23
2+6 መዘ44+111
ሕዝ71+2137+91
ግጥ24+311ግር
13+27
2+7 ላላ42+71
48+201ሊር3+18
2+8 ዘ432+10
2+9 ላላ14+21
48+161ሊር12+141
ዕገ28+ዘዘ4+91
6+15
2+10 ዘ25+81
ዘሌ26+12ዘዎ7
23+21ሊላ23+121
ሰር3+14ዘዘ8+31
9+91ራእ21+43
2+11 ሊር24+71
ግዘ4+2ዘዘ4+916
1518+8+20-22
2+12 ዘ34+91
ዘዘ12+51መዝ
33+121ሊላ14+11
ሊር10+16140+5

አሉት።።
እርሱም፤ “የኢየሩሳሌም ርዝመትና ስፋት ምን ያህል እንደ ሆነ ለመለካት መሄዶ ነው” አለች።

ከእኔ ጋር ይነጋገር የነበረው መልእክትም ሂደት ለላም መልእክ ሊገኘው መጣ፤ ላንዲህም አለው፤ “ናጥና ለዚያ ጉልግሳ እንዲህ ብለህ ንገረው፤ ‘በውስጧ ካለው የሰውና የከብት ብዛት የተነሣ፤ ኢየሩሳሌም ቅጥር እንደሌላት ከተማ ትሆናለች፤ እኔ ራሴ በዙሪያዋ የእሳት ቅጥር እሆንታለሁ’ ይላል እግዚአብሔር ‘በውስጧም ከብሯ እሆናለሁ።’

6^ላ ነ፤ ነ፤ ውጤ ከሰሜን ምድር አምልጡ” ይላል እግዚአብሔር፤ “ለአራቱ የሰማይ ነፋሳት በትኞችኋለሁና።” ይላል እግዚአብሔር።

7^ላ “አንቺ ጽዮን ነዩ፤ ከባቢሎን ሴት ልጅ ጋር የምትኖሪ ሆይ፤ ኩብልዩ።።” 8^ላ እግዚአብሔር ጸባላት እንዲህ ይላል፤ “ከከበረኝና በዘረፉአችሁ አሕዛብ ላይ ከላከኝ በኋላ የሚነካችሁ የዐይኑን ብሌን ይነካል፤ እነሆ፤ እጅን በእነርሱ ላይ አነሣለሁ፤ ባሪያዎቻችሁ ምድር ይዘርፏችዋል፤ በዚያም እግዚአብሔር ጸባላት እኔን እንደ ላከኝ ታውቃላችሁ።

10^ላ “የጸዮን ልጅ ሆይ፤ አልል በዩ፤ ደስም ይበልሽ፤ እኔ እመጣለሁና፤ በመካከልሽም እኖራለሁ” ይላል እግዚአብሔር። 11^ላ “በዚያ ቀን ብዙ አሕዛብ ወደ እግዚአብሔር ይጠቁ፤ የእኔም ሕዝብ ይሆናሉ። በመካከል ልኸ እኖራለሁ፤ እግዚአብሔር ጸባላት ወደ እንቺ እንደላከኝም ታውቃላችሁ። 12^ላ እግዚአብሔርም በተቀደሰችው ምድር ይሁዳን ርስቱ አድርጎ ይወርሳል፤ ኢየሩሳሌምም እንደ ገና ይመርጣል።።።

1+151 ጥፋቱ እንዲሰበ አደረጉ፤ እግዚአብሔር በእስራኤል ላይ ስለተቆጣጠረ አሦራውያንንና (ላላ10+5) ባቢሎን-ውያንን (ላላ47+61ሊር25+9) ተጠቅሞ ቢቀጥቀውም፤ አሦራውያንና ባቢሎን-ውያን ግን ከዚህ አልፎ በመሄድ የአይሁድን ሕዝብ ከምድር ገደ ለማጥፋት ጥዘቱ።

1+161 በምሕረትና ወይም “እናት ለልጅዋ ያላት ርገሬ” ዐይነት ነው ቀ12 ይመ። እመለሳለሁ የቀ3 ግብ ይመ። ቤቱ እንደገና ይሠራል፤ ዕዝ6+14-16 ይመ። መለኪያ ገመድም የተሰደሰ ምልክት ነው ከሊር31+38-40 ጋር ያነጻጽሩ።

1+171 ኢየሩሳሌምም ይመርጣል፤ 2+1213+2 ይመ።። 1+18-211 የዝርዝር ሁለተኛው ራእይ ነው፤ እስራኤልን ባደግ የሚረድት መንግሥታት (ቀ19) እነርሱም እንደዚህ በሌሎች መንግሥታት ፈጽመው ይጠፋሉ።

1+181 ሌራትን ቀጥቶ ቃል በቃል የሚወስድ ከሆነ አሦርን ግብፅን፤ ባቢሎንንና ሚዲያን ፋርስን የሚያመለክት ነው። ቀንዶችን በጥቅሉ የጥንቅቅ ምልክት (መዝ18+2) ወይም የአንድን አገር ብርታት ግለትም ንጉሥዎን (መዝ 89+171 ዳን 7+781 8+20-21+ራእ17+12) ወይም ቀ21 በዚህ ቦታ እንደተገለጸው በአጠቃላይ የአንድን ሕዝብ ገደል የሚያመለክት ነው።

1+201 ሌራት የእጅ ሙያተኞችን ቀጥቶ ቃል በቃል የሚወስድ ከሆነ ግብፅን፤ ባቢሎንንና ፋርስን የሚያመለክት ነው፤ ይህ የይሁዳ ጠላቶች በሙሉ በመጨረሻ እንደሚከተሉ ግልጽ የሚያደርግ ነው (ቀ21)።

2+1-131 የዝርዝር ሦስተኛ ራእይ ነው። የቃል ኪዳን ሕዝብ በተቀደሰው ከተማ ሙሉ በሙሉ እንደሚታደሱና እንደሚገቡ የሚያመለክት ነው።

2+11 የመለኪያ ገመድን የ1+16 ግብ ይመ።።

2+41 ጉልግሳን ዝርዝር ስርዓት ግልጽ ነው። ቅጥር እንደሌላትን በቅጥር እስከግደግሰሱ ድረስ የከተማ ሕዝብ ለጅን ይበዛል 10+8101ሊላ49+19-20 ግብ ይመ።።

2+51 የላትት ቅጥር፤ ለመለኪያው ጥበቃ ትእምርት ነው ዘ813+21እኛ ግብ ይመ፤ ሊላ44+56 እኛ ግብ ይመ።። ክብሯ፤ ዘ8 40+34 ይመ።።

2+61 ከሰሜን ምድር፤ ባቢሎን (ቀ7) ከሰሜን መጥታ ነው ይሁዳን የሚረድት (ሊር1+1414+616+1+22110+22)። ለሌራት የለግግ ያፋትን በሁለጥ አቅጣጫ ግለት ነው።። በምርኮ ያለው ሕዝብ ከሰሜን ከደቡብ ከምሥራቅና ከምዕራብ ተመልሶ ይመጣ ሊላ43+56149+12።

2+71 ጽዮንን ባቢሎንን ያሉ ከኢየሩሳሌም የተወሰዱ ግርኮችን የሚያመለክታል። ከባቢሎን...ኩብልዩ፤ ከራእ18+48 ጋር ያነጻጽሩ።።

2+81 የዐይኑን ብሌን የዘ432+10 ግብ ይመ።።

2+91 ለጅን የገደል ምላሌ ነው።

2+101 9+9 ይመ።። በመካከልሽም እኖራለሁ፤ ቀ1118+31 ዘሌ26+11-121ሕዝ37+271 የሕ1+14142ቀር6+1616ሊ21+3 ይመ።።

2+111 ብዙ አሕዛብ ለአብርሃም የተሰጠው ተስፋ ይሁዳም ስንድ (ዘር12+3ይመዘዘ8+20-23ዘዘ8+18122+181ሊላ2+2-4160+3ጋር ያነጻጽሩ።። በዚያ ቀን የጌታን ቀን ያመለክታል (3+10 እንዲሁም የሊላ2+1117+20ግብ ይመ።።

2+121 በተቀደሰችው ምድር፤ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ምድርቱ በዚህ መልክ የተጠራችው በዚህ ስፍራ ብቻ ነው፤ ይህ የሆነበት ዋናው ምክንያት የቅዱሱ ንጉሥ የእግዚአብሔር ቤተ

ራቶች ነበሩ። ፊደላዎች አንዱ ከዘይቱ ማበር በስተ ቀኝ፣ ሌላውም በስተ ግራ የሆኑ ሁለት የወይራ ዛፎች አሉ።

ፊደላዎችን የነበረውንም መልአክ፣ “ጌታዬ ሆይ፣ እነዚህ ምንድን ናቸው?” አለሁት።

እርሱም፣ “ምን እንደ ሆኑ አታውቅም?” አለኝ።

እኔም “ጌታዬ ሆይ፣ አላውቅም” አለሁት። ስኪያም እንዲህ አለኝ፡ “ለዘሩባቤል የተላከው የእግዚአብሔር ቃል ይህ ነው፤ በመንፈስ እንጂ በንግድና በብርታት አይደለም” ይላል እግዚአብሔር ጸባላት።

“ታላቅ ተራራ ሆይ፣ አንተ ምንድን ነህ? በዘሩባቤል ፊት ደልጻል ሜዳ ትኖርና ለህ፣ ለምት፣ ሞገስ ይሁንላት! ሞገስ ይሁንላት!” ብለው እየሙኹ፣ እርሱ ማደምደሚያውን ደንጋይ ያወጣል።

ፊደላዎች የእግዚአብሔር ቃል ወደ እኔ እንዲህ ሲል መጣ፣ “የዘሩባቤል እጆች የዚህን ቤተ መቅደስ መሠረት ጣሉ፣ የሚፈጽሙትም የእርሱ እጆች ናቸው። ከዚያም እግዚአብሔር ጸባላት እኔን ወደ እናንተ እንደ ላከኝ ታውቃላችሁ።

የተቀኙን ነገር ቀን የናቀ ማን ነው? ሰዎች በዘሩባቤል እጅ ተንባረውን ሲያዩ ይደሰታሉ።

“እነዚህ ሰባቱ በምድር ሁሉ የሚዘዋወሩ

4፥3 ፋፋ11
መዝ13፥16-11፥4
4፥5 ዘክ1፥9
4፥6 ገላ2፥29
13፥22፤15፥7፤9፤21
18፥3፤19፤10፤5፤21
ሕዳ9፥20፤እሳ11፥24፤1
4፥73፤34፤ሆሴ1፥17
4፥7 1ዜና15፥28፤
መዝ26፤12፤1
118፥22፤ኤር51፥25
4፥9 ዕዘ3፤8፤11፤
6፥15፤ዘክ2፥19፤12
4፥10 2ዜና16፥9፤
ዕዘ5፤1፤ ክሀ12፤11
ኤዮ38፤5፤ኤፊ2፥3፤
23፥2፤ሌ5፥6

4፥11 ፋፋ3
6፤11፥4
4፥14 ዘዐ2፥7፤1
40፤15፤መዝ45፥7፤1
ኢላ20፥31
4፥9፤24-26
5፥1 መዝ40፥7፤1
ኤር36፥4፤6፤አ5፥1
5፥2 ኢር1፥13
5፥3 ዘዐ20፥7፤15፤1
ኢላ24፥6፤1
34፥24፥3፤28፤1
48፤1፤ሚል3፥18፤
9፤14፤6

ውሩ የእግዚአብሔር ዐይኖች ናቸው።”
ከዚያም መልአክን፣ “ከመቅደሱ በስተ ቀኝና በስተ ግራ ያሉት እነዚህ ሁለት የወይራ ዛፎች ምንድን ናቸው?” አለሁት።

እንደ ገናም፣ “በሁለቱ የወርቅ ባንቧዎች አጠገብ የወርቅ ዘይት የሚያፈሉት እነዚህ ሁለት የወይራ ቅርንጫፎች ምንድን ናቸው?” አለሁት።

እርሱም፣ “ምን እንደ ሆኑ አታውቅም?” አለኝ።

እኔም “ጌታዬ ሆይ፣ አላውቅም” አለሁት። እርሱም፣ “እነዚህ ሁለቱ የምድርን ሁለጌታ ለማገልገል የተቀቡ ናቸው” አለኝ።

በራራው የመጽሐፍ ጥቅልል
5 እንደ ገናም ተመለከትህ፤ በዚያም በፊቱ በራራው የመጽሐፍ ጥቅልል አየሁ።

እርሱም፣ “ምን ታያለህ?” ሲል ጠየቀኝ፤ እኔም፣ “ርዝመቱ ሃያ ከንድ፣ ወርዱ ሰሥር ከንድ የሆነ በራራ የመጽሐፍ ጥቅልል አያለሁ” አለሁት። እርሱም እንዲህ አለኝ፡ “ይህ በምድር ሁሉ ላይ የሚወጣ ርግማን ነው፤ በአንደኛው በኩል እንደ ተጻፈ

ግ ወይም ገለግ እንደገለገለ ነው
ግ ወይም ገለግ ህ ግለግ ይሆናል።
፤14 ወይም አና ሁለት ዘይት የሚጠጥ
፡2 ሰባራ ወይም ለርዝመቱ የሆነ ገንዘብ ማርፈ 10 ከንድ ርዝማኔው ዘጠኝ ሚትሮ ሰፋ ለራት ተክል ሚትር ይሆናል

የመብራቅ አፎች ሲሆኑ፣ እያንዳንዱም መብራት ሰባት ማገገቢያዎች አሉት፤ ስለዚህ በአጠቃላይ አርባ ዘጠኝ መብራቶች ይኖሩ ታል ማለት ነው። ግበርው የዘይቱን አቅርቦት ያላያል፤ ይህም እግዚአብሔር በመንፈስ ለማክሰት የሚጠመው የገደል ሙላት ትእምርት ነው። ሰባት ፋጥር ፍጹምነትንና ሙላትን የሚያመለክት ስለሆነ እንደ ልብ የሚበረወደውን የሚባሉትን ብርሃን ይወክላል።
4፥3 ሁለት የወይራ ዛፎች የንጉሥነትን የክህነትን አገልግሎት ይወክላሉ፤ የማያቋርጠውንም የዘይት አቅርቦት ያመለክታሉ። ሁለቱ የወይራ ቅርንጫፎች (ፋ12) ከሁኑ ኢያሱንና (ም 3) ከዳዊትን ጉሃዊ ቤተሰብ የሆነውን ዘሩባቤልን (ም 4፣ ከፋ14፣2፣3 ይጻጻጻል) ያመለክታሉ። እነዚህ ሁለት መሪዎች በመንፈስ ቅዱስ ገደል የእግዚአብሔርን ሥራ የሚገዛ ናቸው (ፋ6)። ይህም ሥራ በቤተ መቅደሱ ውስጥ ማገልገልንና የሕዝቡን ሕይወት ማጽንጸን ያቀላል። የክህነትን የንጉሣዊ አገልግሎት መጠናቀር የሚመጠውን የመብራቅ የክህነትና የንጉሥነት አገልግሎት የሚያመለክት ነው (ከፋ13፣ 2፣3 ይጻጻጻል)።

4፥4 እነዚህ በፋ3፤1 ላይ ያሉት ሁለት የወይራ ቅርንጫፎች ራለዩን ግልጽ ያደርጋሉ። ለጥያቄው መልስ የተሰጠው ፋ14 ላይ ነው።

4፥6 በገይልና በብርታት አይደለም፤ ዘሩባቤል ጻዊትና ሰላምን የሰበረቱትን ያህል ጉሃዊ ገይልና ብርታት ባይኖሩ ወይም እንኳ ማለት ነው። በመንፈስ በፋ12፣18 ያለው የዘይቱ ምሳሌ ትእምርት ፍቺ ነው። መልአክ ዘሩባቤል የጀመረውን የቤተ መቅደሱን ግንባታ እንዲጨርስ በማበራታታት (ፋ7-10) መንፈስ ቅዱስ ገይል እንደሚሰጠው አረጋግጠለት።

4፥7 ተራራ... ደለጻህ፤ በእግዚአብሔር መንፈስ የሆነ እምነት ተራራ የሚያለጠውን ዕንቅፋት ያስገኛል። በዘይቢያዊ አገላለጽ ይህ ተራራ ተቃዋሚና (ዕዘ4፤1-5፥24) የቤተ መቅደሱን ግንባታ ለማጠናቀቅ የሕዝቡን ፈቃደኛ አለመሆን (ኤፊ 1፥14፤ 2፥15) ለያመለክት ይችላል። ከኢሳ40፥4፤1፤15፤149፤11፤107፤17፤20፤ 21፤21፤ ማር11፥23፤ ከቆር13፤2፤24፥ር10፤4 ተመሳሳይ አገላለጽ ጋር ይጻጻጻል። መደምደሚያውን ደንጋይ፤ ዘሩባቤል ቤተ መቅደሱን አድሶ መጨረሱን (ፋ9ይመ) የሚያመለክት መጨረሻ ላይ የሚደረግ ደንጋይ ነው (መዝ 118፥22)። ሞገስ ይሁንላት፤ ሞገስ ይሁንላት፤ ደግግሞ ለአንዳንድ ነው (3፥2 እንዲሁም የኢሳ

40፥1 ግዝ ይመ።።
4፥8፤ ዩ6፥9 ማገ ይመ።።
4፥9፤ መሠረት ጣሉ፤ (537-536 ዓ.ክ.ዘ ዕዘ3፥8-11፤5፥16

ይመ።። የሚጠጥሙትም፤ (516 ዓ.ክ.ዘ ዕዘ6፥14-16 ይመ።።
4፥10፤ የጥቂትን ነገር ቀን፤ እንዳንደች የቤተ መቅደሱን ግንባታ ፋይዳ እንደሌለው ነገር ፍጥረትን ነገር (ዕዘ3፥12፤ኤፊ 2፥3)፤ እግዚአብሔር ገን (ግንባታ)ው ሥራ ውስጥ ስለ ነበር ዘሩባቤል ሥራውን እንዲጨርስ የእግዚአብሔር መንፈስ ያዘገው ነገር (ፋ6)። ቀዝግውን የሰበራደሰው ቃል ትርጉም በትክክል ይዘገው ይሆናል። ግዝ ገን፤ “ቀዝግ” የሚለው ቃል ትክክል ከሆነ የቤተ መቅደሱ ሥራ በዘሩባቤል እጅ በተጠናቀቀ ጊዜ፤ እውነት እንደሚሰጠው የሚገልጽ ነው። በሌላ በኩል ደግሞ ቃሉ በሰበራደሰው የተለየ ወይም የተመረጠ ደንጋይ ማለትም ነው፤ ይህም በፋጥር ገ ላይ የተጠቀሰውን የመደምደሚያ ደንጋይ ያመለክታል። ሰባቱ... ዐይኖች፤ የ3፥9 ማገ ይመ።። እግዚአብሔር ዓለምን ሁሉ ይመለከታል፤ ስለዚህ በይዘቱ ያለው ሁኔታ በቁጥጥሩ ላይ ነው።

4፥14 በዚህ ክፍል የራዎቹ ትርጉም ተብራርቶአል። ሁለቱ... የተቀቡ፤ በዓቶች ጉሃዊ ወገን የሆነውን የሚያመለክትና ከከህናት ወገን የሆነውን ኢያሱን የሚያመለክት ነው። ለቅጣት የተጠቀሰው (ፋ12) መንፈስ ቅዱስን የሚያመለክት ነው (ፋ6)። የገኙትና የክህነት ሰለንድንት መጠናቀር የሚያመለክት የመሆኑን ጉሃዊ ክህነት ነው (ከፋ13፤መዝ110፤ዕ17 ጋር ይጻጻጻል)። የምድርን ሁሉ ጌታ፤ ዘሩባቤልና ሕዝቡ የነበሩበትን ሁኔታ መቆጣጠር የሚችሉትን ማለት ነው።

5፥14 የከፍርብ ስድስትኛው ራዎ ይመ።። ሕግ የጣሰ በዚያው ጣሰት ሕግ ይከናወናል። ገጠአትኞችም ከምድሪቱ ይወገዳሉ።
5፥11 በራራ፤ ሁሉም ሰው እንዲያነበው ሲባል ያልተጠቀሰ ስለ እንደ ሰንደቅ ዐላማ የሚወሰድበት ነው። የመጽሐፍ ጥቅልል፤ የዘዐ17፤14፤ማገ ይመ።።
5፥2፤ ምን ታያለህ? 4፤2ይመ።። እንዲሁም ኢር1፤11 እና ማገ ይመ።። ሆ... ዐሥር፤ ከመጠን በላይ ስለ የሆነበት ምክንያት ጠፋ። ሆ... ሁሉ እንዲመለከት ነው። ገጠአት ስለሚያስከትሉው በፍርድ የሚኖረው ሆኑ ጉሃህ ያመለክት፤ ጎሰላ የመገባትንና በፍርድ የሚኖርን አስላጊነት ያመለክታል።
5፥3፤ ርግማን፤ ዘዳ27፥26 እና ማገ ይመ።። በአንደኛው... በሌላው ሁለት ገጽታ እንደ ነበረው የሕግ ጸላት (ዘዐ32፤15) በዚህ

ፊው የሚሰርቅ ሁሉ ይጠፋል፤ በሌላው በኩል ደግሞ እንደ ተጻፈው በሐሰት የሚያሳይ ሁሉ ይጠፋል። 'እግዚአብሔር አባባት' 'እኔ ርግማኑን አመጣዋለሁ፤ እርሱም ወደ ሊባው ቤትና በሰሜን በሐሰት ወደሚሞለው ሰው ቤት ይገባል፤ በዚያም ይቀመጣል፤ ቤቱን፣ እንጨቱንና ደንጋዩን ያጠፋል ይላል።"

በቅርጫት ውስጥ ያለች ቤት

"ከዚያም ከእኔ ጋር ይነጋገር የነበረው ሙሉ አክ ወደ እኔ መጥቶ፣ "ወደ ላይ ተመልከት፤ ይህ የሚመጣው ምን እንደ ሆነ እይ" አለች። 'እኔም፣ "ምንድን ነው?" አሏሁት። እርሱም፣ "የአፍ መስፈሪያ ነው" አለች። ቀጥሎም "ይህ በምድሪቱ ሁሉ ላይ ያለው የሕዝቡ በደል ነው" አለች።

"ከዚያም ከእርሳስ የተሠራው ክዳን ተሞጥቶ የአፍ መስፈሪያ ውስጥ እንዲት ሲት ተቀምጣ ነበር። "እርሱም፣ "ይህን ርዥስት ናት" ብሎ ወደ አፍ መስፈሪያ መልሶ አስገባት፤ የእርሳሱንም ክዳን ወደ ቅርጫቱ አፍ ገፍቶ ገጠመው።

"ከዚያም ወደ ላይ ተመልከት-ሁ፤ እነ ሆም፣ ከፊቱ ሁለት ሲቶች ነበሩ፤ በክንፍቻቸውም ነፋስ ነበር፤ ከንፍቻቸውም እንደ ሸመላ ክንፍች ነበሩ፤ የአፍ መስፈሪያውንም በምድርና በሰማይ መካከል አነሡት።

"ከእኔ ጋር ይነጋገር የነበረውንም ሙሉ አክ፣ "ቅርጫቱን የሚወስዱት ወዴት ነው?" አሏሁት።

"እርሱም፣ "ቤት ሊሠሩለት ወደ ባቢ ሎንግ ምድር ይወስዱታል፤ በተዘጋጀም ጊዜ

5፡4 ዘሊ.14፡34-45፤ዎ.9፡331 032፡9-111 ዘካ8፡17፤ዎ.2A3፡5 5፡6 ሚ6፡10 5፡8 ሚ6፡11 5፡9 ዘሊ.11፡19 5፡11 ዘዩ.10፡10፤ ኢር.29፡5፡28፤ ጳገ.1፡2

6፡1 ተ5፤ 2፡72፡11 6፡2 ራ6፡6፤ 6፡3 ራ6፡2 6፡5 ኢ.ቡ.3፡111 ሕዝ.7፡19፤ግቴ 24፡31፡ራ.አ.7፡1 6፡7 ኢ.ላ.43፡6፤ ዘካ.1፡8 6፡8 ሕዝ.5፡13፤ 24፡13፤ዘካ.1፡10

ወስደው በበታው ያስቀምጡታል" አለች። አራቱ ሠረገሎች

6 እንደ ገናው ወደ ላይ ተመልከት-ሁ፤ እነሆ ከሌሎች ሠረገሎች ከሁለት ተራራ መካከል ሲወጡ አየሁ፤ ተራሮቹም የናበ ተራሮች ነበሩ። ንዎሚመሪያው ሠረገላ መጋባት ሁለተኛው ጸራ፤ ንዎሁተኛው አምባላይ፤ አራተኛውም ክፍጥርጥር ፈረሶች ነበሯቸው፤ ሁሉም ጠንካሮች ነበሩ። 'እኔም ከእኔ ጋር ይነጋገር የነበረውን መልእክት "ጌታዬ ሆይ፤ እነዚህ ምንድን ናቸው?" አሏሁት።

"መልእክም እንዲህ አለች፤ "እነዚህ አራቱ ቆመው ከነበሩበት ከምድር ሁሉ ጌታ ፊት የወጡ የሰማይ መናፍሰት ናቸው። 'የባለ ጸራ ፈረሶች ወደ ሰሜን፣ የባለ አምባላይ ፈረሶች ወደ ምዕራብ፣ አገር፣ የባለ ክፍጥርጥር ፈረሶች ወደ ደቡብ አገር ይወጣል።"

አሊያሱ የተደረገለት አክሊላ

የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ወደ

፩ ከፋ፣7-11 ካለው ጥምር፣ የሌላ መስፈሪያ ወይም ጥጥር ነው።
 ፪ ወይም ጥምራል
 ፫ ሰጠራዎች ስር ይለጥ።
 ፬ ወይም ነፋሳት ሊሆን ይችላል።
 ፭ ወይም ከጎሳቸው ፈረሶች እንደግለት ነው።

ሰፍራ የተጠቀሰው የመጽሐፍ ተቅልል በፊቱና በጀርባው ላይ ተጸርቶ ተቃል (ከአካ 2፡9-10፤ራ.አ.51 ጋር ያጻጻፍ)። የሚሰርቅ፤ ስምን ተኛውን ትእዛዝ ይተላለፋል (ዘፀ 20፡15)። በሐሰት ወደሚያለግው 8፡17 ይመጣ። እንዲህ ዕይነቱ ሰው ደግሞ ሦስተኛውን ትላ ካዘ ይተላለፋል (ፋ፡4፤ ከዘፀ20፡7 ነበር።)። በዚያን ወቅት መስፈሪያና ግታ-ሌ ከወትር ይፈጸም ያዘር፤ እንዲያውም ገጠላ ትን ሁሉ ለወክል ይቻላል። የይሁዳ ሕዝብ ግን ሕግን ሁሉ በመተላለፍ የራሱ-ሌል (ከያፀ2፡10 ጋር ያጻጻፍ)።

5፡4 ይግሊ...ጠጥሩ፤ ርግማኑን ያለያ (ፋ፡3)። የእግዚአብሔር ቃል ተሰጥቶ የሚገለጽ (ም፡4) ቢሆን በዚህ ሰፍራ እንደ ተጠቀሰው የሚያስጠነቅቅ፣ ሁልጊዜ ዕላማውን ከጸር የሚያደርስ ነው (መዝ.147፤15፤ከሊ.፡55፤10-11፤ወ.፡14፤12-13 ጋር ያጻጻፍ)።

5፡5-11፤ የዘካርያስ ሰባተኛው ራይ ግና የሚሠሩ ግለሰቦች ብቻ ይሆናሉ (ፋ፡14)፤ ገጠላትን ሁልጊዜ የሚፈጸሙ ሁሉ ከምድሪቱ ወደገለ፡፡

5፡6፤ የአፍ መስፈሪያ አግራጭ ትርጉሙን ይመጣ። ይህ ዕቃ ለአንገቱን ትልቅ ቢመስልም እንኳ ከግን የሚይዝ አይደለም። እንደ በራው የመጽሐፍ ተቅልል ለራሱ ሲባል ትልቅ ሆኖ የቀረበ ነው (ፋ፡12)። በደል፤ ፋ፡8 ላይ "ርዥስ" የሚለው ይመጣ።

5፡7፤ ሁለት አግራጭ ትርጉሙን ይመጣ። የሕዝቡ ርዥስ ለት ተብሎ በሰውኛ አገላለጽ ቀርቧል (ራ.አ.17፡36፡ጋር ያጻጻፍ)። ከሰፍራውም "ርዥስ" (ፋ፡8) የሚለው ቃል በሁሉ ይታወቅ።

5፡8፤ ርዥስ በትግር የግብርገብ የደይማኖትና የግንብራይ ክፍትን የሚያመለክት ቃል ሲሆን፤ አብዛኛውን ጊዜ የጸርቅ ተቃራኒ በመሆን ተቅጥሎ ወሎ-ሌል (ም፡13፡6፤ ሕዝ.33፡12 ይመጣ)። የክፍት ምንጭት ሁሉ ይወገዳል (ከ2ተሰ 2፡6-8 ጋር ያጻጻፍ)።

5፡9፤ ሁለት ሲቶች፤ የእግዚአብሔር መልእክተኞች ናቸው። ነፋሱ የእግዚአብሔር መሳሪያ ይመጣ። መዝ.104፡3-4። ከፋትን ማስወገድ የሚችል እግዚአብሔር ብቻ ነው።

5፡11፤ ባቢሎን፤ ዘዩ.10፡10 እና አግራጭ ትርጉሙን ይመጣ። ዘካ.1፡22ና አግራጭ ትርጉሙን ይመጣ። ራ.አ.17-18 ይመጣ።

ባቢሎን የምንዘርፍና የክፋት ሁሉ ምድር ስትሆን፤ እስራኤል ግን የእግዚአብሔር መናፍሶ ለመሆን የተመረጠች ምድር ናት። የተሰፋሩት ምድር ከገጠላፊ ከጸገኖች በኋላ፤ "የተቀደሰችው ምድር" ተብላ ትጠራለች (2፡12)።

6፡1-8፤ የዘካርያስ ስምንተኛውና የመጨረሻው ራይ ነው። ከሚመሪያው ራይ (1፡7-12) ጋር ይመሳሰላል፤ ነገር ግን የፈረሰቹ ቅደም ተከተልና መልክ የተለያየ ነው። እንደ መጀመሪያው ራይ ሁሉ የእግዚአብሔር የግለምን ታሪክ እንደ ሚዲጣጠር ሆኖ ተገልጿል። እስራኤልን የሚጨቅጡ መግሥታትን ድል ይነግራቸዋል።

6፡11 አራት ሠረገሎች፤ ማለት-ታይ ፍርድን የሚያከናውኑ መናፍሰት ናቸው (ፋ፡5)። ከሁለት ተራራ፤ ምናልባት የጸገግና የደብረዘይት ተራሮች ሊሆኑ ይቻላሉ። ከፊርድም በሰፊ በእነዚህ ሁለት ተራሮች መካከል ይገኛል። የግን የፍርድ ምልክት ሳይሆን አይቀርም (ከዘገ.21፡9 ጋር ያጻጻፍ)።

6፡2-3፡ መጋ... ጸራ... አምባላይ... ክፍጥርጥር ፈረሶች በምድር ላይ የሚፈጸሙ መልክታዊ ፍርዶችን የሚያመለክቱ ለሆኑ ባሉ (የፋ.8 ግዛ ይመጣ። ራይ.6፡1-8፡5 የራ.አ 6፡2 ግዛ ይመጣ።

6፡4፤ አካሉ ሠረገሎችና ፈረሶችን የሚያመለክት ነው።
 6፡5፤ አራቱ... መናፍሰት፤ የፋ.1፡ግዛ ይመጣ። ከምድር ሁሉ ጌታ፤ የፋ.14 ግዛ ይመጣ።

6፡8፤ ለእንደ ለገር፤ በፋ.ግዛትን ባቢሎንን ያመለክታል፤ በተጨማሪም የእስራኤል ጠላቶች ፓሌስቲናን ለመውረር የሚመጡትን አቅጣቢ ያለያል (የ2፡6 ግዛ ይመጣ።) ምንፈላ፤ የሰው መንፈስ ሳይሆን አይቀርም፤ በዚህ መሠረት የክፍሉ ሐሳብ ወደ ሰሜን የተላኩት መልእክት፤ ጠላትን በማሸነፍ የእግዚአብሔር ርን ምንፈስ አሳርፈዋል፤ ፋግጣውንም አብርደዋል ማለት ነው (ከመዝ.10፡4 ጋር ያጻጻፍ)። የእግዚአብሔር ፋግጣ በእስራኤል ጠላቶች ላይ እንደ ነደደ የሚናገረውን 1፡15 ይመጣ።

6፡9-15፤ አራተኛውና አምስተኛው ራይ ያለው ከሁነት አገር አስተዳዳሪውን የሚመለክት ነው። ዘካርያስ የሁለቱን ራይ

ለሁ፣ እናንተም በርከት ትሆናላችሁ። አትፍሩ፣ ነገር ግን እኛችሁን አበርኩ።”

¹⁴እግዚአብሔር ጸባላት እንዲህ ይላል፡ “አባቶቻችሁ ባስቆጡኝ ጊዜ ያላንዳች ሐዘ ኔታ ጥፋት ላመጣባችሁ እንደ ወሰንሁ፤”

ይላል እግዚአብሔር ጸባላት፡ ¹⁵“አሁን ደግሞ ለኢየሱሴም ለይሁዳ መልካም ነገርን ላደርግ ወስኛለሁ፤ አትፍሩ።”

¹⁶ኃታደርን ቸው የሚገባችሁ ነገሮች እነዚህ ናቸው፡ እርስ በርሳችሁ እውነትን ተነጋግሩ፤ በአደ ባባያችሁም እውነትንና ትክክለኛ ፍርድን አስፍኑ፤ ¹⁷በባልንጀራችሁ ላይ ክፋትን በልባችሁ አታውጠንጥኑ፤ በሐሰት መማልን አትውደዱ፤ እነዚህን ሁሉ እጸዩላሁ”

ይላል እግዚአብሔር፡ ¹⁸እንደ ገናም የእግዚአብሔር ጸባላት ቃል እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ፤ ¹⁹እግዚአብሔር ጸባላት እንዲህ ይላል፡ “የአራተኛው፣ የአምስተኛው፣ የሰባተኛውና የዐሥረኛው ወር ጸሞች ለይሁዳ ቤት የደስታ፣ የተድላና የሐሤት በዓላት ይሆናሉ፤ ስለዚህ እውነትንና ሰላምን ወደዱ።”

8:14 ሕዝ24:14
8:15 ተ131
ኢር29:11331+2813
2:421።2ከ7:18-20
8:16 ማ15:21
ኢር33:161
ሕዝ8:481
45:91አሞ5:151
ዘግ7:91ሕ.4:425

9:1 ኢሳ17:11
አሞ1:5
9:2 ዘደ10:151
ኢር49:231
ሕዝ28:1-19
9:3 ኢዮ27:161
ሕዝ28:4
9:4 ኢላ23:11
11:ኢር25:221
ሕዝ26:3-5

እንዲሁ እኔም ራሴ እንዳለሁ” እያሉ ወደ ሌላዩት ከተማ ይሄዳሉ። ²²በዙ ሕዝብና ኅያላን መንግሥታትም እግዚአብሔር ጸባላትን ለመፈለግና ለመለመን ወደ ኢየሱሴ ሳሌም ይመጣሉ።”

²³እግዚአብሔር ጸባላት እንዲህ ይላል፡ “በእነዚያም ቀናት ዘየ ወገኑና ከየቻቸው ዐሥር ሰዎች የአንድን አይሁዳዊ ልብስ ዘርፍ አጥብቀው በመያዝ፣ “እግዚአብሔር ከእናንተ ጋር እንዳለ ሰምተናልና አብረን እንሄድ” ይሉታል።

በእስራኤል ጠላቶች ላይ የተወሰነ ፍርድ

9የእግዚአብሔር ቃል ግር በሴድራክ ምድር ላይ ይወርደበታል፤ በደማስቆም ላይ ያርፍበታል፤ የሰዎች የእስራኤል ነገዶች ሁሉ ዐይን፣ በእግዚአብሔር ላይ፣ ዐርፍአልና።

²ደግሞም በአዋሳጅ በሐማት፣ ጥበባኞች ቢሆኑም እንኳ በጢርስና በሲዶና ላይ ላይ ያርፍባቸዋል።

³ጢርስ ለራሷ ምሽግ ሠርታለች፣ ብሩን እንደ ዐፈር ወርቀኛም እንደ መገድ ላይ ትሲዋ ቁልላለች።

⁴ገታ ግን ሠብጅን ይወስዳል፤ በባሕር ያሳትንም ገይል ይደምስሳል፤ እርሷም በእሳት ፈጽሞ ትጠፋለች።

⁵ ስ) ማዶ ደግሞ የእግዚአብሔር ዐይነት ሰው ሁሉ ላይ ያያል፤ በሴድራል ነገሮች ላይ እንደሆነው ሁሉ።

ኛች መካከል አንዱ ነው፤ (ዘጸ28:37 ይወ) (ከኢር 24:9፣ 25:18 ጋር ያገጽጽ። የይሁዳ ቤትና የእስራኤል ቤትን ሕዝቡ ዐርነትን በርከት ያገኛሉ (ከኢር31:1-31፣ ከሕዝ37:15-28 ጋር ያገጽጽ።)። በርከት፣ ላታ-20-23 ይወ) ከዘፍ12:2 ጋር ያገጽጽ። እኛችሁን አበርኩ፣ የከፋ9 ግብ ይወ።

8:14-17፣ ቀ14-15 ሕዝብን በግደስ ውስጥ እግዚአብሔር ምሕረትንና ሰርከትን በመስጠት፣ ያለውን ልዩ ድርሻ ያመለክታል፤ ቀ16-17 ደግሞ የሕዝቡን ጎሳረት ያሳያል።

8:141 ለባቶቻችሁ ባስቆጡኝ ጊዜ ገቢ የተገባ ይወ።

8:151 ሙሉም ነገርን ላደርግ፣ ቀ12-13 ይወ።

8:16-171 7:9-10 ይወ። ከእግዚአብሔር ጋር የቃል ኪዳን ግንኙነት ላያቸው ሰዎች ለኖራቸው የሚገኙን ግብር ገባዊና ሥነ ምግባራዊ ባሕርይ አጠቃሎ የቆዘ ነው።

8:161 በአደባባያችሁም፣ በቁመት “በር” ግለት ነው (ዘፍ 19:1 እና ግብ ይወ) 24።18+24 ይወ።)

8:171 በሐሰት መማልን ራሽን ግታልል ነው የ5:3 ግብ ይወ። እነዚህን ሁሉ እጸዩላሁ፤ በሰዓ 6:16-19 እግዚአብሔር የሚጠላቸው ሰዓት ነገሮች ተዘርዘረዋል፤ ከእነርሱ መካከል ሦስቱ ቀ16-17 ባለው ክፍል ውስጥ ይገኛሉ፤ እነዚህም፣ “ሐሰተኛ ምስል” “ከፋትን የሚያውጠንጥኑ ልብ” እንዲሁም፣ “በውሸት ላይ ውሸት የሚጨምር ሐሰተኛ ምስክር” ናቸው።

8:191 7:2-6 ይወ። የአራተኛው፣ የአዮራሳም ትጥር በናቡከደናር የፈረሰበትን ዕለት ለግብስ በስቂቃ የሚጸም ጸም ነው (2ኃገ25:3-4፣ ኢር39:2152+6:7)። የአምስተኛው፣ ቤተ መቅደሱ ሌሎች ታላላቅ ሕንጻዎች የተቃጠሉበት ዕለት የሚታሰብበት ነው (2ኃገ25:8-10፣ ኢር52:12-14)። የሰባተኛው፣ የደራያስ የተገደለበት ዕለት የሚታሰብበት ነው (2ኃገ25:22-25፣ ኢር41:1-3)። የዐሥረኛው፣ በናቡከደናር በመጀመሪያ ለኢየሱሴም የገባበት ዕለት በጥልቅ ሐዘን የሚታሰብበት ቀን ነው (2ኃገ25:11 ኢር39:11 52:4፣ ከዘገ24:1-2)። የሐገት በዓላት፣ ከኢላ65:18-19፣ ከኢር 31:10-14 ጋር ያገጽጽ።

8:20-23 የአሕዛብ ወደ እግዚአብሔር የመመለስ ፍላጎታቸው የተገለጠበትን ተምሳሌ ትንቢት 2:11 እና ግብ ይወ። ለላ24:24፣ ከግዜ4:1-5 ይወ።

8:221 ገያላን ወይም፣ “ብዙ” ግለት ነው (ዘዐ1:9 እንደ ተጠቀሰው ኢላ53:12 ለግራጭ ትርጉሙን ይወ።)። የአሕዛብን

መባርክ አስመልክቶ እግዚአብሔር ለአብርሃም የባወጠን ቃል አንድ ወይም ያመለክታል (ዘፍ12:3፣ ካላ3:8:26-29፣ ኢላ55:5፣ 56:6-7 ይወ።) ከግር11:17 ጋር ያገጽጽ።)

8:231 ዐሥር፣ በዕብራይስጥ ከንድ ከፍተኛ ወይም ፍጹም ተጥር ከሚገለጽባቸው ማንኛውን እንዲህ ነው ዘፍ31:7 እና ግብ (12:1፣ ግራ11:1) ይወ። ከዘፍ10:1+8፣ ካላ54:12 ይወ።)። ለይሁዳ፣ ከምርኮ በኋላ የነበረውን የይሁዳ ሕዝብ ለግመልሕት ጥቅም ላይ የዋለ ቃል ሲሆን፣ ለመጀመሪያ ጊዜ የተጠቀሰው ኢር32:12 ላይ ነው። እግዚአብሔር ከእናንተ ጋር እንዳለ ሰምተናል፤ ትክክለኛ የሆነ መግለጻዊት ለሌሎች ሰዎች ወደ እግዚአብሔር ይለባል (ዘፍ 26:28፣ 130:27 ይወ።) የዘፍ39:2-6፣ ከፍር14:24 ይወ።)

9:1-81 እግዚአብሔር እንደ መለኮት ተዋጊ የእስራኤልን ታሪካዊ ጠላቶች ለግጥቶት ከደቡብ ወደ ላዮሳሌም መዘመባት የሚያሳይ ትንቢታዊ መግለጫ ላይሆን አይቀርም። ታሪክ እንደ ሚያመለክተው እግዚአብሔር ይህን የገለጠበት መግለጫ ትልቅ እስክንድር ነው (333 ዓ.ቅ.ዘ)።

9:11 የእግዚአብሔር ቃል፣ በዕብራይስጥ ይህ ሐረግ በባ ሉይ ኪዳን ከዚህ ክፍል ላላ የተጠቀሰው ሁለት ጊዜ ብቻ ነው (12:1፣ ግራ11:1) ይወ። ከዘፍ9:1-4 እና ትንቢት ሚልክስ በተመሳሳይ ዘመን እንደተጻፉ ይጠቀማል (ከመግቢያው “የተጻፈ ሐረግ” መግለጫ ይወ።)። በእድራክ ከሐማት በስተ ሰግን በእርታስ ዘመን ላይ የሚገኝ አካባቢ ነው (ቀ2ይወ።)። በደግሞ ቆም፣ የክራም ርከስ ከተማ ነች። ዐይን በእግዚአብሔር ላይ ምናልባት የክፍሉ ሐሳብ የሰዎች፣ በተለይም የእስራኤል ነገዶች ሁሉ ዐይን ትገድጉን በመላገጥ ወደ እግዚአብሔር መመለስን ያሳያል።

9:21 ደግሞም በአዋሳጅ በሐማት ላይ፣ ፍርድ በሲዶራ ክፍ በደግሞ ላይ እንደሚደርስ በሐማትም ላይ ይደርሳል። (አሞ6:2 ይወ።)። በጢርስና በሲዶና የላንታ የሠፊ ለባሽ የጠርቆ ከተማ ናችው። በእርስ ላይ የደረሰው ፍርድ ቀ3:4 ቀደም ሲል በትንቢት ተነገረ ነበር (ኢላ23:1፣ ከዘገ26:3-14፣ ከዘገ20:24)። አሞ1:9-10 ይወ።)

9:31 ምሽግ፣ በዕብራይስጥ ይህ ቃል ሁለት ትርጉሞች ያለው ሲሆን ፣ እንደሚኖሩ ዐሳት ለላው ደግሞ ጢርስ ግለት ነው። ምሽግ የጢርስ ደረት ዐማኒ ነበር (ኢላ23:1፣ ከዘገ26:3) ይህን ዐማኒ ትልቅ እስክንድር በ332 ዓ.ቅ.ዘ ላይ አፍሪካላታል (ቀ4)። ሐገን እንደ ሲር ወርቀኛም እንደ ማገድ ላይ ትሲዋ

<p>ሁሉ ይመታል። ¹⁶ከዚያም ኢየሩሳሌምን ከወገት አሕዛብ ከሞት የተረፉት ሁሉ ለእግዚአብሔር ጸባእት ለመስገድና የዳስን በዓል ለማክበር በየዓመቱ ይወጣሉ። ¹⁷የምድር ሕዝብ ሁሉ ለንጉሡ፣ ለእግዚአብሔር ጸባእት ሊሰግዱ ወደ ኢየሩሳሌም የማይወጡ ከሆነ ዝናብ አያገኙም። ¹⁸የግብፅም ሰዎች ወደዚያ ሳይወጡ ቢቀሩ፣ ዝናብ አያገኙም፤ እግዚአብሔር ወጥተው የዳስ በዓልን በማያከብሩ አሕዛብ ላይ የሚያደርሰውን መቅሠፍት በእነርሱም ላይ ያመጣል። ¹⁹የዳስን በዓል ወጥተው ለማያከብሩ ግብፃውያንና አሕዛብ ሁሉ የተወሰነው ቅጣት ይህ ነው።</p>	<p>14+16 ዘፀ23+16፤ 22+29፤19+31፤ጠዘ 22+29፤18፤6፤9፤1፤ጸ.4 19+21፤16፤0፤16፤9፤1 አብ1+21፤ጠዘ4፤2 14+17 2ከ5 32+23፤አር14፤4፤1፤አ ጥ4፤7 14+18 ተ+12፤ዘፍ27፤29 14+19 ዕዝ3፤4 14+20 ዘፀ 39+30፤አዝ46፤20፤1 ዘፀ9፤15 14+21 ነፃ8፤10፤11፤1፤1፤አር3 1፤40፤1 አዝ44፤9፤ዘፀ9፤8፤1 ሮግ14፤4፤6፤7፤1 1ቀሮ10፤31</p>	<p>²⁰በዚያ ቀን በፊረሶች ገዥ ላይ፣ “ቅዱስ ለእግዚአብሔር” የሚል ጽሑፍ ይቀረጻል፤ በእግዚአብሔር ቤት ያሉ የማብሰያ ምን ችተች ከመሠዊያው ፊት ለፊት እንዳሉ ሳሕናች የተቀደሱ ይሆናሉ። ²¹በኢየሩሳሌምና በይሁዳ ያሉ ምንችተች ሁሉ ለእግዚአብሔር ጸባእት የተቀደሱ ይሆናሉ፤ መሥዋዕት ለማቅረብ የሚመጡ ሁሉ ምን ችተችን በመውሰድ ያበስለባችኋል፤ በዚያን ቀን በእግዚአብሔር ጸባእት ቤት ከእንግዲህ ወዲያ ከነዓናዊ አይገኙም።</p> <p>²² ወይም ነጋዴ እነዚህ ሕዝቦች በአብዛኛው በንግድ ሥራ ላይ የተሰማሩ ላይሆኑ አይቀሩም።</p>
--	---	--

ቀምባቸው የጋማ ከብቶቹን ያጠፋቸዋል።
 14፡16፤ እሳ2፡24 እና ግብ ይመ። የዳስን በዓል፤ የዘፀ 23፡16፤የጠዘ8፡1+3 ግብ ይመ። ይህ ከሞስቲ ታላላቅ በዓላት መካከል እንዱ ነው (ዘፀ23፡14-17ይመ)። ምናልባትም የዳስ በዓል የተመረጠው አሕዛብን እንዳወከል ነው፤ ምክንያቱም በዕብራይስጥ የዘመን አቋጣጠር የመጨረሻውና ትልቅ በዓል ስለሆነና ሌሎችንም በዓላት ሁሉ ስለሚያጠቃልል ነው (የሕዝ45፡25 ግብ ይመ)። ይህም ታላቅ የደስታ ጊዜ ነው ዘለ23፡40፤ዘፀ16፡13-15፤ዘፀ8፡17)። ከዕዝራና ከነሆምያ ዘመን ጀምሮ። “የእግዚአብሔርን የሕን መጽሐፍ” ማገብና ማስተማር የበዓላት ዋና ክፍል ሆነ (ነፃ8፡18 ይመ፤ ከእሳ 2፡3 ጋር ያነጻጽሩ)። ይህ በዓል ስለ እስራኤል ሕዝብ ተሕዳሪና ለመጨረሻ ጊዜ ለደስታ መሰብሰብ እንዲሁም ስለ አሕዛብ መሰብሰብ የሚኖር ነው።
 14፡17፤ ዝናብ አያገኙም፤ ባለመታዘዝ ከሚደርሱት ርግ ግናቸ መካከል ይህ እንዱ ነው (ዘፀ28፡22-24 ይመ፤ዘዘፀ9፡11-

10፡1 ጋር ያነጻጽሩ)።
 14፡20፤ “ቅድስና ለእግዚአብሔር” በወርቅ ጥፍጥፍ ላይ ተቀርጾ በሊቀ ካህናት የራስ ጥምጥም ላይ (ዘፀ 28፡36-38) የሚደረግ ሲሆን፤ ይህም ሊቀ ካህናት ለእግዚአብሔር አገልግሎት የተለየ መሆኑን የሚያስገነዝብ ነው (የ3፡5 ግብ ይመ)። እግዚአብሔር ለእስራኤል ያለው ዘላለማዊ ዐላማ አውን ይሆናል (ዘፀ 19፡6 እና ግብ ይመ)።
 14፡21፤ በኢየሩሳሌምና በይሁዳ ያሉ ምንችተች ሁሉ የተቀደሱ፤ እሳ 3፡17 ይመ። ተራ የሆኑ ነገሮች እንኳ ለእግዚአብሔር አገልግሎት ሲውሉ የተቀደሱ ይሆናሉ። ከነዓናዊ ማንኛውም ግብረገባዊና መንፈሳዊ ንጽሕና የለለውን ሰው የሚወክል ነው፤ ይህም ከተመረጠው የእግዚአብሔር ሕዝብ ጋር ያልተጨመረ ያልተቀላቀለ ግለት ነው (ከእሳ35፡8፤ ከሕዝ 43፡7፤44፡9፤ ከራእ 21፡27 ጋር ያነጻጽሩ)።